

Derfor var det vel rimeligt, at han selv kom og forklarede, hvorfor han nu til offentligheden ved 3 lejligheder meget markant har sagt, at straffen for grove voldsforbrydelser skal skærpes, og det så ender med, at det er 40 ud af 700, som får lidt ekstra straf. Det var nok rimeligt at få et svar på det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Helge Adam Møller må angribe statsministeren alt det, han har lyst til. Det virker tomt, det bekræfter, at Det Konservative Folkeparti ikke har så meget at byde på, hvis man er nødt til at angribe personen. Det kan man gøre i en debat og i en faglig debat. Der vil være nogen, der kan svare for det faglige indhold, også på statsministerens vegne.

Det, jeg anholdt, var, at man kritiserer en minister for ikke at være til stede i Folketings-salen, og ikke alene det, men med udtrykket: ikke »tør« være til stede i Folketingssalen. Jeg synes, det er under al kritik, og det er under lav-målet for almindelig debat i Folketinget.

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen jeg vil også godt opholde mig ved statsministerens citat fra den tale, han holdt nytårs-dagsaften, og vi hæftede os ved, at han sagde: Vi vil ikke finde os i volden, vi vil volden til livs. Og det er udsagn, som vi fra Det Radikale Venstre står 100 pct. bag.

Og ser vi på den voldspakke, som vi nu har til afstemning lige i øjeblikket, så er den jo kun toppen af isbjergtet. Det, der fylder, er alle de sociale foranstaltninger, som socialministeren i den sammenhæng også kommer med. Vi har afsat et beløb på finansloven i år på 109 mio. kr., mener jeg, det er, til en yderligere indsats på det her område. Af dem går de 90 pct. eller mere til sociale foranstaltninger.

Og det har netop med det at gøre: Vi vil volden til livs, dvs. vi tager fat i den dér, hvor den begynder – den tunge, belastende sociale arv og hele det forløb, som alle i denne sal kender så godt til, og som ender med de modbydelige overgreb, som vi jo så desværre også må forholde os til.

Der afsættes 10 millioner til en yderligere indsats i Kriminalforsorgen, og de anvendes også meget, meget fornuftigt. Der bliver lidt flere pladser måske, men det, der er allervigtigst, er, at man tager fat i nogle oplæringsmetoder, nogle særlige styr dig selv-programmer, som vi

har taget fra Canada, og som hedder cognitive skills, hvor de folk, der har begået voldsforbrydelser, igennem praktiske instruktioner gennemspiller nogle rollespil og bliver klogere og finder ud af, hvad det er, der får dem ind i sådan en optrappet situation, der fører til voldsudøvelse.

Til Venstre og De Konservative og andre, der måtte mene det samme – og der er jo nogle stykker her i salen – at strengere straffe er det, der hjælper hele vejen igennem, da må vi sige, at I er galt afmarcheret. I har ikke læst på lektien, I har ikke taget fat i den seneste mest grundige undersøgelse, udredelse af disse forhold, der er lavet i Danmark i mange, mange år, nemlig voldsofferundersøgelsen, som er blevet offentliggjort af Rigspolitichefen her i efteråret. Der kan man se, hvad sådan noget hjælper.

Så siger de til os: Ja tak, men så send det til en folkeafstemning; det, folk vil have, er den vare, vi står for. Det er en sandhed med meget store modifikationer, tror jeg. Jeg hæftede mig ved, at mens debatten var på sit højeste i januar i år her, da offentliggjorde Jyllands-Posten en sonarundersøgelse, hvor man sammenlignede, hvad man havde fået ud af at spørge folk i 1991, med, hvad man havde fået ud af at spørge dem i 1997 om det samme: Tror I, strengere straffe hjælper? Hvor det i 1991 var hele 59 pct., der mente, at det gjorde det, var man nu nede på 38 pct., dvs. et fald på 30 pct. alt i alt. En tredjedel færre mente sådan, så når man står og fortolker, hvad folkestemningerne er, skal man være meget forsigtig med det og også være forsigtig med, om informationsmængden er tilstrækkelig stor.

Jeg vil godt slutte af med et par reaktioner på den stærke kritik, der har været fra dommerside, af de bemærkninger, som lovforslaget, vi fik over fra Justitsministeriet, var ledsaget med.

Kritikken blev fremsat på et tidspunkt, hvor disse bemærkninger på ingen måde var Folketingets, og man skældte ud – sådan blev det i hvert fald udlagt i pressen – på Folketinget for at ville være alt for detaljeret i bemærkningerne. Det synes jeg er en kritik, der er relevant. Det er en kritik, der bredt har gjort indtryk i Retsudvalget og hos os alle sammen, har jeg fornemmelsen af, og jeg hører i hvert fald til dem, der vil sige, at i det omfang jeg skal ud at lave bemærkninger til ændringsforslag, og hvad det måtte være, så er det i hvert fald en advarsel, som jeg vil tage meget alvorligt.